

[Jens Thomsen.]

forekommer det mig, have været Mulighed for at samle hele Udvalget om en fornuftig Tidsbegrænsning.

Det er nemlig den store Arbejdsløshed, der giver Anledning til Nedsættelsen. Man kan jo nok benytte Lejligheden til at give Regeringen Ansvar for den store Arbejdsløshed, og vi ønsker ikke at tage noget Medansvar for, at Forholdene ligger, som de gør; men Arbejdsløsheden er en saa stor Fare for hele Samfundet, at vi alle maa være med til at afbøde dens uheldige Virkninger, uden Hensyn til, om vi føler Medansvar for den fortvivlede Situation eller ikke. Derfor vil mit Parti gaa med til Aldersgrænsens Nedsættelse, men hvis vi havde været med i Udvalgsarbejdet, vilde vi have forsøgt at faa Nedsættelsen tidsbegrænset. Det vilde selvfølgelig øge Udgifterne til Aldersrente, men der maa jo paa den anden Side blive en Nedgang i Udgifterne til Arbejdsløshedsunderstøttelse, idet Understøttelsen til Aldersrentenydere er mindre end til arbejdsløse.

Tanken om at give alle Adgang til at blive Medlem af statsanerkendte Sygekasser kan vi give Tilslutning, naar der tilvejebringes saadanne Forhold, at de bemidlede Medlemmer ikke paafører det offentlige væsentlige Udgifter. Jeg tror, at en stærkere Kontrol med de private Sygeforsikringselskaber er paakrævet, saa disse ikke kan skille sig af med de forsikrede, naar de bliver alvorligt syge. Jeg har set forskellige Tilfælde, hvor vedkommende mente sig sikre, men hvor Selskabet i Henhold til sine Vedtægter har udelukket dem, naar de for Alvor trængte til Sygekassehjælp. Naar Forsikringsagenterne tegner Sygeforsikring, skulde det være en Pligt for dem, hvis Selskabets Vedtægter giver Ret til Udelukkelse, da at gøre Forsikringstagerne bekendt dermed. Med Hensyn til Livsforsikringselskaberne stiller det offentlige visse Krav som Garanti for de forsikrede, og noget lignende burde gennemføres for Sygeforsikringselskaberne.

Mindretallets Ændringsforslag Nr. 10 til § 17 om en Forhøjelse af Forsikringspræmien kan vi tiltræde. — Ogsaa Ændringsforslag Nr. 8 kan vi tiltræde. Jeg tror, det vil være uheldigt at indføre Tilskud til Boligbyggeri under Aldersrenteudgifterne, hvilke Udgifter fordeles paa Staten og alle Kommunerne. Lad os holde de to Ting hver for sig.

Ændringsforslag Nr. 7 kan vi ogsaa tiltræde ud fra den Betragtning, at de Udgifter, som Kommunerne ingen Indflydelse har paa, bør overføres til Staten i størst

mulig Udstrækning, men til Gengæld skal Kommunerne have en større Andel i de Udgifter, med Hensyn til hvilke de har Bevillingsret. Det er en god gammel Regel at de, der bestiller Musikken, ogsaa skal betale den.

I denne Forbindelse maa jeg henlede Opmærksomheden paa Mødrehjælpen. I det foreliggende Lovforslags § 6, der gaar ud paa en Ændring af Folkeforsikringslovens § 19, foreslaar man en daglig Pengehjælp af 3 Kr. i København, 2 Kr. 40 Øre i Provinsbyerne og 1 Kr. 80 Øre i Landkommunerne. Der burde fastsættes et Grundbeløb i Loven for alle Kommuner, og saa kunde Kommunerne, hvor det er paakrævet, give et kommunalt Tilskud, men af dette Tilskud burde Kommunerne dog betale en større Part end af det lovbefalede Grundbeløb. Naar en Kvinde i en fattig Landkommune kun faar 1 Kr. 80 Øre om Dagen, er det urimeligt, at denne fattige Landkommune skal være med til at betale til den rige Kommune i København, fordi Kvinderne der faar 1 Kr. 20 Øre mere pr. Dag i Understøttelse.

Vi kan tiltræde Ændringsforslag Nr. 2 vedrørende de Sygekassemedlemmer, der for at spare Kontingent en Tid lang har staaet som bidragydende Medlemmer, men derefter ønsker at indtræde som nydende; men der burde være en Ventil, saaledes at de, der uden egen Skyld er kommet i den Stilling at skulle overgaa fra bidragydende til nydende Medlem, fritages for denne lange Karenstid.

Mit Parti kan tiltræde de fleste af de stillede Ændringsforslag, og jeg haaber ogsaa, at vort Ændringsforslag om at give alle Statsborgere lige Rettigheder og Pligter, uden Hensyn til, om de bor i Hovedstaden eller paa den jyske Hede, maa faa en velvillig Modtagelse her i Tinget.

Alfred Jensen: Af alle de Forslag, som kunde ventes stillet i denne Samling, er vel nok Forslaget om Ændringer i Lov om Folkeforsikring et af dem, der har været imødest med størst Forventning, fordi de, der faar deres daglige Underhold i Henhold til Folkeforsikringsloven, er underkastet saa daarligere Vilkaar, at Ændringer er højest paakrævet.

Det, der særlig har været Ønsker fremme om, har været at faa Aldersgrænsen nedsat fra 65 til 60 Aar og samtidig at faa en Forhøjelse af Satserne. Naar man ønsker Aldersgrænsen nedsat til 60 Aar, er det, som det gentagne Gange er blevet sagt heroppefra, for at hjælpe de ældre Menne-